

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 21C/148/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211225592
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Novotná
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2012:1211225592.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v právnej veci žalobcu: Rímskokatolícka cirkev Bratislavská arcidiecéza, IČO: 42 131 685, Špitálska 7, Bratislava, zastúpeného Advokátskou kanceláriou MAPLE & FISH s.r.o., Rajska 15/A, Bratislava proti žalovaným: v 1. rade Prvá biskupická spoločnosť a.s., IČO: 35 753 081, Dunajská 29, Bratislava zast. JUDr. Pavlom Malichom, advokátom, Dunajská 25, Bratislava, v 2. rade Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 603 481, Primaciálne námestie 1, Bratislava, v 3. rade Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, Búdková 36, Bratislava, o vydanie nehnuteľných vecí, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. rade a v 3. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne vydať a navrátiť žalobcovi vlastnícke právo k parcele číslo XXXX, druh pozemku orná pôda o výmere XXXXXX m², vedená Katastrálnym úradom v Bratislave, Správou katastra pre Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, v obci Bratislava - Mestská časť Podunajské Biskupice, v katastrálnom území Podunajské Biskupice, na liste vlastníctva č. XXXX, v katastri nehnuteľností v registri Y..

Žaloba sa v časti, v ktorej si žalobca uplatnil od žalovaného v 2. rade nárok na vydanie a navrátenie žalobcovi vlastníckeho práva k nehnuteľnosti parcela číslo XXXX, druh pozemku orná pôda o výmere XXXXXX m², vedená Katastrálnym úradom v Bratislave, Správou katastra pre Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, v obci Bratislava - Mestská časť Podunajské Biskupice, v katastrálnom území Podunajské Biskupice, na liste vlastníctva č. XXXX, v katastri nehnuteľností v registri Y., z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Dňa 27.04.2007 podal právny predchodca žalobcu, Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko-trnavská arcidiecéza, IČO: 00 419 702 so sídlom Hollého 10 v Trnave proti žalovaným v 1. až v 3. rade na tunajšom súde žalobu o vydanie nehnuteľných vecí, vedenú pod sp. zn. 45C/81/2007.

Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 45C/81/2007-376 zo dňa 18.04.2011 pripustil zámenu účastníkov na strane žalobcu, a to tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpil ako žalobca nasledujúci subjekt: Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza, IČO: 42 131 685, Špitálska 7, Bratislava. Uznesenie tunajšieho súdu v časti výroku o pripustení zámene účastníkov nadobudlo právoplatnosť dňa 22.06.2011. Dôvodom pripustenia zámene účastníkov na strane žalobcu bolo vydanie Apoštolskej konštitúcie Slovachiae Sacrorum Antistites pápežom Benediktom XVI. dňa 14.02.2008 o zriadení nových diecéz a o zmene diecéznych hraníc a názvoch a o zmene hraníc cirkevných provincií na Slovensku, na základe ktorej bola určená zmena územia a názvov diecéz, zmena území cirkevných provincií, čím došlo k vzniku nových diecéz. V zmysle výkladu Apoštolskej konštitúcie Kongregáciou pre biskupov Svätej stolice prešlo právo spravovať majetok po Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze, vrátane

vedenie reštitučných sporov, na tú diecézu, na ktorej sa majetok nachádza, teda na Bratislavskú diecézu, nakoľko sa predmetný nehnuteľný majetok nachádza na jej území.

Na návrh žalovaného v 1. rade súd uznesením č. k. 45C/81/2007-424 zo dňa 14.09.2011, právoplatným dňa 14.10.2011, vylúčil žalobu v časti o uloženie povinnosti žalovaným v 1., 2., a 3. rade vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľnosti parcelné číslo XXXX, druh pozemku orná pôda o výmere XXXXXX m², vedená Katastrálnym úradom v Bratislave, Správa katastra pre Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava v obci Bratislava - Mestská časť Podunajské Biskupice, v katastrálnom území Podunajské Biskupice, na liste vlastníctva č. XXXX, v katastri nehnuteľností v registri Y. na katastrálnej mape na samostatné konanie, ktoré je na tunajšom súde ďalej vedené pod sp. zn. 21C/148/2011.

Podanie žaloby pôvodný žalobca odôvodnil tým, že Spolok kolégia svätého Svorada bol výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v Pozemkovoknižnej vložke č. XXX, v katastrálnom území Podunajské Biskupice. Spolok kolégia svätého Svorada sa v zmysle predpisov Rímskokatolíckej cirkvi zaraďuje pod zbožnú nadáciu, ktorá je zoskupením vecí určených na ciele zodpovedajúce poslaniu cirkvi a podlieha schváleniu kompetentnou cirkevnou vrchnosťou. Pôvodný žalobcu svoju právnu subjektivitu odvodil z Oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 326/2001 Z. z. Základnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou, čl. I ods. 2, v ktorom zmluvné strany uznávajú právnu subjektivitu druhej strany, ako aj všetkých právnických a fyzických osôb, ktoré ju majú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky alebo podľa kánonického práva. Podľa čl. II ods. 1 Základnej zmluvy Slovenská republika uznáva právo Katolíckej cirkvi v Slovenskej republike a jej členov na slobodné a nezávislé pôsobenie, ktoré zahŕňa najmä verejné vyznávanie, hlásanie a uskutočňovanie katolíckej viery, slobodu pri plnení poslania Katolíckej cirkvi, vykonávanie jej kompetencií ustanovených kánonickým právom, vykonávanie vlastníckeho práva k jej finančným a materiálnym prostriedkom a spravovanie jej vnútorných vecí. Pôvodný žalobca ďalej v žalobe poukázal na uznesenie Konferencie biskupov Slovenska zo dňa 14.09.1995, podľa ktorého nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na Rímskokatolícku cirkev bez uvedenia farnosti alebo biskupstva, vedené na rímskokatolícke školy, sirotince, zrušené rády, spolky a iné cirkevné organizácie patria do vlastníctva toho biskupstva, na území ktorého sa nachádzajú. Uvedeným uznesením Rímskokatolícka cirkev sama vysporiadala vlastnícke nástupníctvo po zaniknutých alebo zrušených cirkevných organizáciách tak, že bol uplatnený územný princíp, na základe čoho pôvodný žalobca odvodil svoje oprávnenie domáhať sa reštitučných nárokov. Pôvodný žalobca uviedol, že parcela číslo XXXX druh pozemku orná pôda o výmere XXXXXX m² bola nezákonným spôsobom zapísaná v katastri nehnuteľností v prospech žalovaného v druhom rade a neskôr vložená ako nepeňažný vklad do akciovej spoločnosti žalovaného v prvom rade. Predmetná parcela je zároveň súčasťou parcely číslo XXXX/X druh pozemku orná pôda o výmere XXXXXX m², ktorá je vedená v prospech žalovaného v 3. rade. Svoje tvrdenie opieral o rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava zo dňa XX.XX.XXXX o oprave údajov v katastri nehnuteľností v zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona týkajúce sa niektorých nehnuteľností pôvodne vedených na vedených v pozemkovoknižnej vložke č. XXX. Pôvodný žalobca dňa 28.04.2006 vyzval žalovaných v 1., 2. a 3. rade podľa zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam na navrátenie vlastníctva k tejto nehnuteľnosti a na jej vydanie, nachádzajúcej sa v katastrálnom území Podunajské Biskupice, pôvodne vedenej v pozemkovoknižnej vložke č. XXX. Žalovaní na výzvu nereagovali, preto bol pôvodný žalobca oprávnený uplatniť svoj nárok na súde. Žalovaní na výzvu nereagovali, preto bol pôvodný žalobca oprávnený uplatniť svoj nárok na súde.

Pôvodný žalobca svoj nárok odvodzuje od ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z., podľa ktorého právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré patria do lesného pôdneho fondu alebo sú považované za poľnohospodársku pôdu, vrátane hospodárskych stavieb, môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, a ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3. Preto pôvodný žalobca v žalobe odkazuje na ust. § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 161/2005 Z. z., podľa ktorého sa oprávnenej osobe navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme (trvalej úprave vlastníctva k poľnohospodárskej a lesnej pôde). Vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti mu bolo odňaté bez náhrady v zmysle pozemkových reforiem, o čom svedčí Výmer Okresného národného výboru v Bratislave - okolie zo dňa 20.02.1951. Ďalej poukázal

aj na ustanovenie § 4 ods. 1 vyššie uvedeného zákona, podľa ktorého povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

Žalovaný v 1. rade sa k žalobe vyjadril vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 09.06.2008, v ktorom žalovaný v prvom rade argumentoval, že neboli splnené podmienky predpísané zákonom č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len "reštitučný zákon"), za ktorých by žalobca mohol od žalovaného v 1. rade požadovať vydanie a navrátenie vlastníctva k parcele číslo XXXX. Poukázal na to, že žalovaný v prvom rade nie je povinnou osobou v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 reštitučného zákona, nakoľko ku dňu účinnosti reštitučného zákona nehnuteľnú vec vo vlastníctve Slovenskej republiky či obce nespravoval ani nedržel. Z ustanovení reštitučného zákona totiž vyplýva, že oprávnená osoba môže požadovať navrátenie vlastníctva len od povinnej osoby, pričom podľa § 4 ods. 1 reštitučného zákona povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží. Z uvedeného dôvodu žalovaný v prvom rade namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v prvom rade.

Žalovaný v prvom rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 04.09.2009 žiadal, aby konajúci súd rozhodol o zámene účastníka konania na strane žalobcu a aby vylúčil konanie o nároku na vydanie a navrátenie vlastníctva k parcele XXXX na samostatné konanie. Žalovaný v prvom rade ďalej vo svojom vyjadrení zo dňa 12.03.2012 uviedol, že žalobca, ako ani jeho právny predchodca (Rímskokatolícka cirkev Bratislavsko - trnavská arcidiecéza) do dnešného dňa nepreukázal, že bol vlastníkom predmetnej parcely. Nepreukázal totiž ani skutočnosť, že bol právnym nástupcom Spolku kolégia sv. Svorada, ktorý bol pôvodným vlastníkom predmetnej parcely, alebo, že by Spolok kolégia sv. Svorada bol jeho časťou so samostatnou právnou subjektivitou. V konaní bolo naopak preukázané, že Spolok kolégia sv. Svorada zanikol bez právneho nástupcu a bol nariadený jeho výmaz zo spolkového katastra v roku 1951. Nepreukázanie aktívnej legitímácie žalobcu a jeho postavenia oprávnenej osoby v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 reštitučného zákona je preto dôvodom na zamietnutie návrhu na začatie konania. Zo znenia reštitučného zákona totiž jednoznačne vyplýva, že povinnosť vydať nehnuteľnú vec patrí len osobe, ktorá má postavenie povinnej osoby. Povinnou osobou v zmysle reštitučného zákona však mohla byť len taká právnická osoba, ktorá k 01.05.2005 spravovala alebo držala nehnuteľnú vec vo vlastníctve obce alebo štátu. Parcela č. XXXX bola v čase účinnosti reštitučného zákona však vo vlastníctve žalovaného v prvom rade. Ak v tom čase bola vo vlastníctve žalovaného v prvom rade, logicky z toho vyplýva, že nemohla byť vo vlastníctve štátu ani obce a v takom prípade žalovaný v prvom rade túto parcelu nemohol ani ako nehnuteľnú vec vo vlastníctve obce alebo štátu spravovať, ani ju držať. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v prvom rade nespĺňa druhú reštitučným zákonom stanovenú podmienku pre vznik postavenia povinnej osoby.

Žalovaný v prvom rade ďalej uviedol, že na základe zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, účinný od 19.08.1991, ustanovenia § 34 sa zriadil Slovenský pozemkový fond - právnická osoba, ktorý sa mal zapisovať do podnikového registra. Pozemkový fond mal podľa uvedeného zákona spravovať aj poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu (t.j. aj poľnohospodársky pôdny fond). Parcela XXXX je ornou pôdou, teda tvorí poľnohospodársky pôdny fond.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb., do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku SR veci, okrem hnutelností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

Osobitným predpisom je zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení, ktorý nadobudol účinnosť dňa 24.11.1990. Podľa citovaného ustanovenia, podmienkou na prechod vlastníckeho práva zo štátu na obec bolo, aby mal národný výbor ku dňu 24.11.1990 právo hospodárenia k veci, ktorá sa na jej území nachádza.

Žalovaný v druhom rade nadobudol predmetnú parcelu č. XXXX na základe spomenutého zákona č. 138/1991 Zb.

Právo hospodárenia k parcele č. XXXX, ktorú mal v správe obvodný národný výbor Bratislava II, čo je výbor nižšieho stupňa ako NV mesta Bratislavy, ktorý vykonával pôsobnosť na celom území mesta, mal na účely zákona č. 138/1991 Zb. ku dňu 24.11.1990 NV mesta Bratislava.

Z tohto dôvodu prešlo dňa 01.05.1991 vlastnícke právo k parcele č. XXXX na žalovaného v druhom rade.

Následne na základe rozhodnutia mestskej časti Podunajské Biskupice a so súhlasom primátora mesta Bratislava L. A. G. bola parcela č. XXXX vložená ako nepeňažný vklad do základného imania žalovaného v prvom rade. Ku vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovaného v prvom rade došlo rozhodnutím o vklade vlastníckeho práva pod č. S. XXXX/XX z 19.11.1998 a vlastnícke právo k parcele č. XXXX bolo zapísané v prospech žalovaného v prvom rade na LV č. XXXX.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný v druhom rade mal k 24.11.1990 právo hospodárenia k parcele č. XXXX a táto bola v jeho územnom obvode.

Vzhľadom na túto skutočnosť, došlo k prechodu vlastníckeho práva k parcele č. XXXX ku dňu 01.05.1991 v prospech žalovaného v druhom rade.

Podľa názoru žalovaného v prvom rade, k prechodu vlastníckeho práva k parcele XXXX v prospech štátu, a do správy odporcu v treťom rade by došlo ku dňu 19.08.1991 v prípade, ak by na základe zákona č. 138/1991 neprešlo vlastnícke právo k predmetnej parcele na žalovaného v druhom rade ku dňu 01.05.1991. Nakoľko však ku dňu 19.08.1991 bola predmetná parcela vo vlastníctve žalovaného v druhom rade, nemohol k nej žalovaný v treťom rade nadobudnúť právo správy, nakoľko to mohol nadobudnúť len k poľnohospodárskym nehnuteľným veciam vo vlastníctve štátu.

Z uvedeného vyplýva, že vlastníkom predmetnej parcely č. XXXX sa stal žalovaný v druhom rade. Ten následne previedol parcelu č. XXXX na žalovaného v prvom rade, v prospech ktorého vzniklo vlastnícke právo dňa 19.11.1998.

Vzhľadom na tieto skutočnosti nie je možné zaviazat' žalovaného v druhom rade a ani žalovaného v treťom rade na vydanie parcely č. XXXX žalobcovi (žalovaný v druhom rade, ako ani žalovaný v treťom rade nie sú osobami, ktoré spravujú alebo držia nehnuteľnú vec vo vlastníctve SR alebo obce).

Žalovaný v závere vyjadrenia navrhol, aby súd žalobu v časti, v ktorej smeruje proti žalovanému v prvom rade zamietol a aby žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému v prvom rade trovy konania.

Žalovaný v 2. rade vo vzťahu k nároku žalobcu k parcele č. XXXX vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 02.04.2008 namietol nedostatok pasívnej legitímácie, nakoľko predmetný pozemok nevlastní ani nevyužíva.

Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení zo dňa 09.08.2011 okrem toho, že namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, uviedol, že Rímskokatolícku cirkev nepovažuje za oprávnenú osobu, nakoľko nie sú splnené podmienky uvedené v § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. Uviedol, že parcelu číslo XXXX, ako i ďalšie nehnuteľnosti (pozemky), ktoré boli pôvodne zapísané vo vložke číslo XXX nadobudol Spolok svätého Svorada v Bratislave na základe kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, o čom svedčí zápis pod poradovým číslom XX, Č..W..XXXX/XX. Spolok bol založený ako verejný spolok za účelom zakladania, podporovania a vydržiavania internátov, ktoré slúžili pre ubytovanie študentov rôznych škôl. Finančné prostriedky získaval z príspevkov a podpory rôznych subjektov (fyzických osôb, obcí, miest, štátnych subvencií, samosprávnych korporácií a pod.) a platieb študentov za ubytovanie a stravu. Z týchto prostriedkov pomocou verejnej zbierky a úverov z bánk boli postupne až do roku 1939 vybudované trakty internátu Svoradov. S nadobudnutým majetkom nakladal výlučne spolok. Predmetná parcela číslo XXXX spolu s ďalšími nehnuteľnosťami prešla zo spolku na štát na základe výmeru zn. XXX-XX/X-XXXX R. W. XX.XX.XXXX. Následne bol listom zo dňa 01.06.1951 zn. L.-XXX-XXXX/XX bol nariadený výmaz tohto spolku, ktorý bol zverejnený v úradnom vestníku. Na základe uvedeného nehnuteľný majetok prešiel zo spolku na štát v čase, keď tento spolok existoval a ako samostatný subjekt tento nehnuteľný majetok aj vlastnil. Napriek tomu, že v správnej rade spolku aj v jeho celej činnosti je zrejmy veľký vplyv cirkvi, majetok spolku i účel, za ktorým bol zriadený, nespadá pod duchovnú činnosť cirkvi. Spolok bol založený na svetské účely, pričom spolok ako samostatný právny subjekt majetok vlastnil a nakladal s ním.

Majetok spolku nebol cirkevny a k nakladaniu s tymto majetkom cirkvou nedošlo z dôvodu prechodu nehnuteľného majetku na štát ešte pred zánikom spolku.

Žalovaný v druhom rade namietal nedostatok pasívnej legitímácie, nakoľko predmetnú parcelu nevlastní ani nedrží. Tiež je toho názoru, že žalovaný v druhom rade nespĺňa podmienky povinnej osoby podľa reštitučného zákona, preto žiadal návrh voči žalovanému v 2. rade v celom rozsahu zamietnuť.

Žalovaný v 3. rade vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.03.2008 uviedol, že žalobca hodnoverne nepreukázal, že bol pôvodným vlastníkom predmetných nehnuteľností a že je oprávnenou osobou v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. Pôvodný vlastník Spolok kolégia svätého Svorada totiž nebol útvarom Rímskokatolíckej cirkvi, čo jednoznačne vyplýva z jeho stanov a zanikol bez právneho nástupcu. Ďalej žalovaný v 3. rade namietal nedostatok pasívnej legitímácie, nespôsobilosť predmetu vydania a nevykonateľnosť petitu.

Žalovaný v 3. rade navrhol, aby súd žalobu voči žalovanému v 3. rade zamietol.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania a ich písomnými vyjadreniami, pripojeným spisom vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 45C/81/2007, oboznámil sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, a to najmä: výmer Okresného národného výboru Bratislava - okolie, odbor poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva, značka XXX-XX/X-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, potvrdenie právnej subjektivity MK SR zo dňa 15.07.2005, výňatok z CIC 1917, stanov Spolku svätého Svorada v Bratislave, uznesenie Konferencie biskupov Slovenska zo dňa 14.09.1995, výzva na vydanie nehnuteľných vecí voči žalovanému v prvom rade, výzva na vydanie nehnuteľných vecí voči žalovanému v druhom rade, výzva na vydanie nehnuteľných vecí voči žalovanému v treťom rade, A. Č.. XXX, identifikácie parciel zo dňa XX.XX.XXXX, a zo dňa XX.XX.XXXX, list vlastníctva č. XXXX, list vlastníctva č. XXXX, Č.. XXXX, výpisy z katastra nehnuteľností, rozhodnutie Správy katastra zo dňa 02.06.2005, potvrdenie o pridelení identifikačného čísla, informatívny výpis z OR OS Bratislava I žalovaného v prvom rade, informatívny výpis z OR SR Bratislava I žalovaného v treťom rade, Konštitúcia Slovachiae sacrorum Antistites zo dňa 14.02.2008 a ostatnými listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a na základe vykonaných dôkazov má za zistené nasledovné:

Výmerom Okresného národného výboru Bratislava - okolie, značka XXX-XX/X-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, vykúpil Československý štát, zastúpený Okresným národným výborom podľa ustanovenia § 1 ods. 3 zákona č. 46/1948 Zb. "Štát vykúpi bez zreteľa na výmeru pôdu, na ktorej vlastníci trvale sami nepracujú s výnimkami uvedenými v § 1 ods. 4 a 5 tohto zákona." z pozemkového vlastníctva Spolku Kolégia Svätého Svorada v Podunajských Biskupiciach aj nehnuteľnosť nachádzajúca sa vo vložke číslo XXX parcelné číslo XXXX/X.

Na základe uvedeného výmeru dňa XX.XX.XXXX podal Okresný národný výbor Bratislava - okolie, odbor poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva na Ľudový súd v Bratislave žiadosť o vklad vlastníckeho práva k parcele číslo XXXX/X do pozemkovej knihy v prospech Československý štát - v správe ONV Ba - okolie, odbor poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva. Na základe tejto žiadosti bolo v zmysle zákona č. 46/1948 Zb., ustanovení § 10 ods. 2 "Okresní národní výbor požádá knihovní žádostí knihovní soud, aby poznamenal provedení výkupu podle tohto zákona v pozemkové knize, a zavede řízení o náhradě, které provede za součinnosti místní rolnické komise a místního sdružení příslušného Jednotného svazu zemědělcu.", a § 10 ods. 3 prvá veta, "Poznámka provedení výkupu (odstavec 2) v pozemkové knize má účinky přechodu vlastníctví k vykoupené půde na československý stát."; zapísané do pozemkovej knihy vlastnícke právo v prospech Československý štát - v správe ONV Ba - okolie, odbor poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva.

Na základe uvedeného zákona vzniklo vlastnícke právo štátu k parcele XXXX/X (ktorá bola neskôr zameraná a bola z nej vytvorená parcela XXXX) na základe zápisu do pozemkovej knihy.

Z viacerých písomných listín predložených súdu má súd za preukázané, že Spolok kolégia svätého Svorada zanikol Výmerom o zániku Spolku kolégia svätého Svorada, a v roku 1951 bol vymazaný zo spolkového katastra (oznámenie Povereníctva vnútra zo dňa 01.06.1951, list ústredného národného výboru doručeny tajomníkovi spolku zo dňa 11.07.1951).

Podľa Oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 326/2001 Z. z. Základnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou, čl. I ods. 2, zmluvné strany uznávajú právnu subjektivitu druhej strany, ako aj všetkých právnických a fyzických osôb, ktoré ju majú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky alebo podľa kánonického práva.

V zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 písm. g) zákona č. 308/1991 Zb. o slobode náboženskej viery a postavení cirkví a náboženských spoločností, cirkvi a náboženské spoločnosti môžu na plnenie svojho poslania vlastníť hnuiteľný a nehnuteľný majetok a mať iné majetkové a nehmotné práva; podľa ustanovenia § 13 ods. 1 písm. g) citovaného zákona sa k návrhu na registráciu prikladá základný dokument zakladanej cirkvi, z ktorého musia byť zrejmé útvary, ktoré majú právnu subjektivitu a v akom rozsahu a kto je oprávnený v ich mene konať.

Podľa vnútorných predpisov Rímskokatolíckej cirkvi, ak zanikne cirkevná právna osoba, prípadne jej majetok cirkevnej právnej osobe bezprostredne nadriadenej (Kán. 1499 Kódexu Kanonického práva). Spolok kolégia svätého Svorada bol cirkevnou právnickou osobou, zbožnou nadáciou. V ustanovení § 16 stanov spolku kolégia svätého Svorada sa uvádza, že "v prípade rozpustenia Spolku, s jeho majetkom nakladá príslušná cirkevná vrchnosť."

Podľa dobovej predprevratovej judikatúry (viď nález Najvyššieho správneho súdu zo dňa 25.06.1925, č. 9720/26) platilo, že cirkevným majetkom (bona ecclesiastica) rímskokatolíckej cirkvi sa rozumel súbor vecí a práv majúcich majetkovú cenu, ktoré patrili cirkvi, trvale boli spojené s niektorým cirkevným ústavom a slúžili účelom cirkvi. I keď sa uznávalo, že sú právnym predmetom jednotlivých majetkových podstát cirkevného majetku jednotlivé cirkevné zariadenia a ústavy (kostoly, korporácie, benefícia, základiny a pod.) a že i platné právo priznávalo týmto ústavom právnu subjektivitu, nebolo možné prehliadnuť, že tieto ústavy, resp. majetkové podstaty im patriace, neprestávali medzi sebou právne súvisieť a že nestrácali preto svoj osobitný charakter a vlastnosť, ako článok celého veľkého organizmu cirkvi a že zostávali preto tiež v majetkovoprávnom pomere vo svojej organizmom cirkvi náboženskej podriadenosti. S týmto záverom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 30.11.2010, sp.zn. 2 Cdo 208/2009 - 740, ktorý uvádza, že uvedená dobová judikatúra nie je v rozpore s platnými právnymi predpismi, vzťahujúcimi sa na subjekty vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, nesporne patriacim cirkevným útvarom, ako jeho účelovým organizáciám, a je i v súčasnosti naplnením idey spravodlivosti v prejednávanej veci, ako imanentnej kategórie daného reštitučného práva k pôvodným cirkevným majetkom.

Podľa uznesenia Konferencie biskupov Slovenska zo dňa 14.09.1995, nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na Rímskokatolícku cirkev bez uvedenia farnosti alebo biskupstva, vedené na rímskokatolícke školy, sirotince, zrušené rády, spolky a iné cirkevné organizácie, patria do vlastníctva toho biskupstva, na území ktorého sa nachádzajú. Týmto Konferencia biskupov Slovenska stanovuje právne nástupníctvo po zaniknutých alebo zrušených spoločenstvách. Biskupstvá k takým veciam vykonávajú všetky práva a povinnosti spojené s vlastníctvom.

Podľa vnútorných predpisov Rímskokatolíckej cirkvi teda pripadol majetok po zaniknutom Spolku kolégia svätého Svorada Rímskokatolíckej cirkvi.

Na základe Konštitúcie Slovachiae Sacrorum Antistites zo dňa 14.02.2008, má právnu subjektivitu Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza, ktorá je partikulárnou cirkvou zaregistrovanou ako útvar s právnou subjektivitou na Ministerstve kultúry Slovenskej republiky. V zmysle štruktúry a členenia Rímskokatolíckej cirkvi v Slovenskej republike, na základe potvrdenia ministerstva kultúry SR, cirkevný odbor zo dňa 25.02.2009, Hlavné mesto SR s jej mestskými časťami, resp. okresmi Bratislava I., Bratislava II., Bratislava III., Bratislava IV. a Bratislava V., vrátane všetkých katastrálnych území, ktoré tvoria územie Hlavného mesta SR Bratislavy v zmysle zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste SR Bratislave v znení neskorších predpisov, konkrétne katastrálne územia Staré Mesto, Petržalka, Podunajské Biskupice, Vinohrady, Rača, Karlova Ves, Dúbravka, atď., v zmysle štruktúry a členenia Rímskokatolíckej cirkvi v Slovenskej republike územne a administratívne patria do dekanátu Bratislava, t.j. prináležia novovytvorenej právnickej osobe s názvom: Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza.

Podľa uvedeného, majetok Rímskokatolíckej cirkvi nachádzajúci sa vo vyššie uvedených katastrálnych územiach, patrí partikulárnej cirkvi s právnou subjektivitou, t.j. Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza.

Podľa zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam, ustanovenia § 2 ods. 1 Vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria

- a) poľnohospodársku pôdu,
- b) hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti,
- c) lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním,
- d) podiely spoločnej nehnuteľnosti.

Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona, právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnou subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. c) citovaného zákona, oprávnenej osobe sa navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme (trvalej úprave vlastníctva k poľnohospodárskej a lesnej pôde).

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 citovaného zákona povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti citovaného zákona (t.j. ku dňu 01.05.2005) spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce, alebo nehnuteľnú vec drží.

V zmysle ustanovenia § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

Lehota na uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva oprávnenej osoby k nehnuteľným veciam bola teda podľa citovaného zákona, do 30. apríla 2006; a právo na navrátenie vlastníctva sa malo uplatniť písomnou výzvou doručenou povinnej osobe.

V zmysle ustanovenia § 5 ods. 3 citovaného zákona, ak povinná osoba nevyhovela písomnej výzve a neuzavrela s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci, bola oprávnená osoba podľa ustanovenia oprávnená uplatniť si svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy.

Dňa 28.04.2006 si Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko - Trnavská arcidiecéza uplatnila od žalovaného v 1. rade nárok na navrátenie vlastníctva k pozemku - parcele XXXX.

Dňa 28.04.2006 si Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko - Trnavská arcidiecéza uplatnila od žalovaného v 2. rade nárok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, a to okrem iných aj k parcele XXXX.

Dňa 28.04.2006 si Rímskokatolícka cirkev, Bratislavsko - Trnavská arcidiecéza uplatnila u žalovaného v treťom rade písomnou výzvou nárok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, a to okrem iných aj k parcele č. XXXX.

Žalobca teda dodržal lehotu na uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva k parcele XXXX prostredníctvom písomnej výzvy voči povinnej osobe, jeho právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti preto nezaniklo.

Pôvodnému žalobcovi sa nepodarilo uzatvoriť dohodu o vydaní parcely XXXX, a preto svoje nároky na vydanie nehnuteľnej veci - parcely XXXX uplatnil proti žalovanému 1, žalovanému 2, žalovanému 3 svojou žalobou o vydanie nehnuteľných vecí zo dňa 27.04.2007, a to v zákonnej, 12 - mesačnej lehote, počítanej od doručenia písomných výziev (t.j. od 28.04.2006).

Podľa čl. II ods. 1 Oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 326/2001 Z. z. Základnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou, Slovenská republika uznáva právo Katolíckej cirkvi v Slovenskej republike a jej členov na slobodné a nezávislé pôsobenie, ktoré zahŕňa najmä verejné vyznávanie, hlásanie a uskutočňovanie katolíckej viery, slobodu pri plnení poslania Katolíckej cirkvi, vykonávanie jej kompetencií ustanovených kánonickým právom, vykonávanie vlastníckeho práva k jej finančným a materiálnym prostriedkom a spravovanie jej vnútorných vecí.

Aktívna legitímácia žalobcu je odvodená z Konštitúcie Slovachiae Sacrorum Antistites zo dňa 14.02.2008, na základe ktorej sa právnym nástupcom po Rímskokatolíckej cirkvi, Bratislavsko - trnavskej arcidiecéze, v súvislosti s majetkom nachádzajúcim sa vo všetkých katastrálnych územiach tvoriacich územie Hlavného mesta SR (teda aj katastrálneho územia Podunajské Biskupice) stala Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza.

Oprávnenou osobou v zmysle zákona č. 161/2005 Z. z., § 2 ods. 2 je registrovaná cirkev, t.j. Rímskokatolícka cirkev, za ktorú koná útvar s právnou subjektivitou - ktorým je Rímskokatolícka cirkev, Bratislavská arcidiecéza.

Parcela XXXX spĺňa kritéria v zmysle zákona č. 161/2005 Z. z., § 2 ods. 1 písm. a) (t.j. je poľnohospodárskou pôdou), a táto parcela prešla do vlastníctva štátu podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. c) zákona č. 161/2005 Z. z., čím spĺňa dôvod navrátenia vlastníctva oprávnenej osobe v zmysle uvedeného zákona.

Vzhľadom na to, že žalobca si uplatňuje nárok na navrátenie vlastníckeho práva k parcele XXXX od troch subjektov, pri rozhodovaní o jeho nároku je v prvom rade potrebné posúdiť, ktorému subjektu prináleží vlastnícke právo k parcele XXXX.

Na základe zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, účinný od 19.08.1991, ustanovenia § 34 sa zriadil Slovenský pozemkový fond - právnická osoba, ktorý sa mal zapisovať do podnikového registra. Pozemkový fond mal podľa uvedeného zákona spravovať aj poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu (t.j. aj poľnohospodársky pôdny fond). Parcela XXXX je ornou pôdou, teda tvorí poľnohospodársky pôdny fond.

Na základe uvedeného zákona bolo dňa 14.02.1994 záznamom zapísané vlastnícke právo k parcele XXXX v prospech Slovenskej republiky - Slovenský pozemkový fond. Žalovaný v 3. rade nehnuteľnosť - parcelu XXXX na základe uvedeného zákona spravuje v prospech vlastníka, ktorým je štát.

Žalovaný v 3. rade spĺňa kritéria osoby povinnej podľa zákona č. 161/2005, nakoľko ku dňu jeho účinnosti (01.05.2005) nehnuteľnú vec - parcelu XXXX, vo vlastníctve Slovenskej republiky spravoval.

Zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, ktorý sa stal účinným dňa 01.05.1991, stanovil vo svojom ustanovení § 2 ods. 1, že do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem huteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. Osobitným predpisom bol zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, a nadobudol účinnosť dňa 24.11.1990. Podľa citovaného ustanovenia, podmienkou na prechod vlastníckeho práva zo štátu na obec bolo, aby mal národný výbor ku dňu 24.11.1990 právo hospodárenia k veci, ktorá sa na jej území nachádza.

Podľa ustanovenia § 6 zákona č. 138/1991 Zb. pod pojem obec spadalo aj mesto Bratislava.

Zákonom č. 43/1968 o hlavnom meste Slovenska Bratislave bol vytvorený národný výbor hlavného mesta SR Bratislava a obvodné národné výbory, ktoré vykonávali správu v mestských obvodoch. Ak by mal teda národný výbor hlavného mesta SR Bratislava ku dňu 24.11.1990 právo hospodárenia s parcelou XXXX, parcela mala podľa zákona č. 138/1991 Zb. prejsť do vlastníctva mesta Bratislava. Mesto Bratislava potom malo možnosť v zmysle ustanovenia § 6 zákona č. 138/1991 Zb. zveriť časť svojho majetku mestským častiam (teda aj mestskej časti Bratislava - Podunajské Biskupice).

Dňa 02.03.1995 požiadalo hlavné mesto Bratislava Okresný úrad Bratislava II, odbor katastrálny o zápis vlastníckeho práva k parcele XXXX. Na základe tejto žiadosti došlo dňa 28.07.1995 k zápisu vlastníckeho práva v prospech Hlavného mesta SR Bratislava záznamom.

Zákon č. 138/1991 Zb. však ustanovoval výnimky, kedy do vlastníctva obcí nehnuteľné veci neprechádzajú, a to v ustanovení § 3 písm. c), na základe ktorého sa vlastníctvom obcí nestáva nehnuteľný majetok v štátnom vlastníctve, ktorý bol ku dňu účinnosti osobitného predpisu (t.j. zákon č. 369/1990, ktorý nadobudol účinnosť dňom 24.11.1990) v trvalom užívaní inej než štátnej organizácie.

Rozhodnutím Okresného národného výboru Bratislava - okolie v Bratislave zo dňa XX.XX.XXXX, číslo A.-XXXX/XXXX bolo rozhodnuté, že Jednotnému roľníckemu družstvu v Podunajských Biskupiciach sa odovzdávajú do trvalého užívania aj nehnuteľnosti skonfiškované v prospech štátu od bývalého vlastníka, Spolku Kolégia svätého Svorada, nachádzajúce sa v katastrálnom území Podunajské Biskupice, číslo pozemkovoknižnej vložky XXX, a to vrátane pozemku s parcelným číslom XXXX/X. Parcela XXXX/X bola pritom združenou parcelou, podľa identifikácie parciel zo dňa 14.02.1995, parcela XXXX tvorila časť parcely XXXX/X.

Podľa zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch, § 27 ods. 2 okresný národný výbor vykonáva štátnu správu na všetkých úsekoch uvedených v § 19. Podľa § 19 citovaného zákona, národné výbory podľa osobitných predpisov vykonávajú štátnu správu aj na úseku poľnohospodárstva, a financií a správy a ochrany národného majetku.

Jednotné roľnícke družstvo bolo v zmysle zákona č. 90/1988 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve definované ako socialistická organizácia, dobrovoľným združením členov na vykonávanie poľnohospodárskej, ako aj inej činnosti, a svoju podnikateľskú činnosť malo uskutočňovať v súlade so štátnym plánom hospodárskeho a sociálneho rozvoja, zásadou úplného chozrasčotu a zásadou družstevnej demokracie.

Podľa ustanovení zákona č. 109/1964 (Hospodársky zákonník) v jeho znení ku dňu 24.11.1990, družstvá nepatrili medzi štátne organizácie, ale medzi organizácie družstevné.

Právo trvalého užívania Jednotnému roľníckemu družstvu Podunajské Biskupice k pozemku s parc. číslom XXXX/X, ktorý bol združeným pozemkom a zahŕňal v sebe aj parcelu XXXX, zaniklo na základe zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, ustanovenia § 22 ods. 1 písm. e), podľa ktorého dňom účinnosti tohto zákona (t.j. ku dňu 24.06.1991) zaniká právo trvalého užívania k nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu, a to aj k pôde tvoriacej poľnohospodársky pôdny fond, ktorou bola aj združená parcela č. XXXX/X, ktorej súčasťou bola parcela XXXX.

Vzhľadom na to, že právo trvalého užívania Jednotného roľníckeho družstva Podunajské Biskupice zaniklo až ku dňu 24.06.1991, trvalé užívanie parcely XXXX družstvom ku dňu 24.11.1990 ešte trvalo.

Žalovaný v 2. rade teda nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k parcele XXXX, nakoľko sa v tomto prípade uplatnila výnimka uvedená v ustanovení § 3 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb., a teda nakoľko parcela XXXX bola k 24.11.1990 v trvalom užívaní Jednotného roľníckeho družstva Podunajské Biskupice, žalovaný v 2. rade k nej vlastnícke právo nenadobudol.

Mestskej časti Bratislava - Podunajské Biskupice bola žalovaným v 2. rade zverená do správy parcela XXXX.

V zmysle zákona č. 138/1991 Zb., pod správou obecného majetku sa rozumie aj oprávnenie nakladať so zvereným majetkom.

Na základe rozhodnutia mestskej časti Podunajské Biskupice a so súhlasom primátora L.. A. G. bola parcela XXXX vložená ako nepeňažný vklad do základného imania obchodnej spoločnosti Prvá biskupická spoločnosť a.s. V súvislosti s týmto vkladom je žalovaný v 1. rade od roku 1998 vedený na liste vlastníctva č. XXXX ako vlastník parcely XXXX.

Pôvodnú združenú parcelu XXXX/X, v ktorej bola inkorporovaná parcela XXXX, teda žalovaný v 2. rade v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. nemohol nadobudnúť. Preto ak došlo k vloženiu parcely XXXX ako

nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného v 1. rade nevlastníkom tohto pozemku, prevod vlastníctva k parcele XXXX v prospech žalovaného v 1. rade, nie je platný, a žalovaný v 1. rade v zmysle zásady, že nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má sám (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet) vlastnícke právo k parcele XXXX nenadobudol.

Podľa vyššie uvedeného zdôvodnenia bol teda skutočným vlastníkom parcely XXXX ku dňu účinnosti zákona č. 161/2005 Z. z. štát - SR.

Žalovaný v 1. rade je povinnou osobou v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 161/2005 Z. z., pretože žalovaný v 1. rade ku dňu účinnosti zákona č. 161/2005 Z. z. (01.05.2005) parcelu XXXX držal. Žalovaný v 1. rade bol totiž ako vlastníik predmetnej parcely zapísaný od roku 1998 na liste vlastníctva č. XXXX. V zmysle ustanovenia § 70 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), údaje katastra uvedené v § 7 (t.j. aj údaje o právach k nehnuteľnostiam) sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Z uvedeného potom vyplýva, že ku dňu 01.05.2005, ako aj ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia bol žalovaný v 1. rade oprávnený parcelu XXXX ako vlastníik držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a nakladať s ním (právo žalovaného v 1. rade nakladať s parcelou XXXX bolo obmedzené predbežným opatrením Krajského súdu v Bratislave, č. 14 co 613/01-48 z 30.04.2002). Preto spĺňa podmienku povinnej osoby uvedenú v ustanovení § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z., ktorou je okrem iných aj osoba, ktorá nehnuteľnú vec drží.

Žalovaný v 2. rade nie je povinnou osobou v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 161/2005 Z. z., pretože parcelu XXXX ku dňu účinnosti zákona č. 161/2005 Z. z. nespravoval, ani nedržel, a ani ju nedrží.

Žalovaný v 3. rade je povinnou osobou v zmysle ustanovenia § 4 zákona č. 161/2005 Z. z., pretože parcela XXXX bola ku dňu účinnosti zákona č. 161/2005 Z. z. (t.j. k 01.05.2005) vo vlastníctve štátu, a k tomuto dňu bola spravovaná žalovaným v 3. rade, a to v zmysle zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súd teda vyhodnotil predložené dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Zároveň súd prihliadol na výsledky dokazovania a na základe tohto postupu možno sumarizovať, že súd má za preukázané, že žalobca bol aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, nakoľko spĺňal kritériá oprávnenej osoby v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z.; žalovaný v 1. a žalovaný v 3. rade spĺňajú kritériá povinnej osoby v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z.; a žalovaný v 2. rade kritériá stanovené uvedeným zákonom pre povinnú osobu nespĺňa. Súd preto zaviazal žalovaného v 1. rade spolu so žalovaným v 3. rade spoločne a nerozdielne vydať a navrátiť vlastníctvo k parcele XXXX žalobcovi, a žalobu v časti smerujúcej proti žalovanému v 2. rade zamietol.

O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v súlade s ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia., písomne. (§ 204 ods. 1 O. s. p.)

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 O. s. p.